

Hänvisning till diarienummer **TEM/1212/08.04.01/2015**

Till

Arbets- och Näringsministeriet

PB 32, 00023 Stadsrådet

Alexandersgatan 4, Helsingfors, Suomi – Finland

e-post: kuuleminen@tem.fi

Åsikt och utlåtande angående Fennovoima AB:s ansökan om tillstånd för att uppföra ett nytt kärnkraftverk på udden Hanhikiven niemi i Pyhäjoki.

Undertecknad vill med detta brev uttrycka åsikt att ett nytt kärnkraftverk ej skall låtas uppföras på udden Hanhikiven niemi i Pyhäjoki.

Undertecknad vill med detta brev meddela att jag anser att mina egna och mina nära och käras livsmiljö drastiskt försämras om ett kärnkraftverk byggs i Pyhäjoki. Undertecknad anser att försiktighetsprincipen skall användas på så sätt att tillstånd till uppförande av kärnkraftverk ej medges med tanke på den risk det utgör för människors hälsa i närområdet i Finland och Sverige samt för miljön i området, inte minst det känsliga innanhavet Bottenviken.

Redogörelse och motivering:

Kärnkraft tar ofta frågor om riskhantering till sin spets. Är det t.ex. långsökt att beakta risken för att ett flygplan störtar in i ett kärnkraftverk? I slutet av 1990-talet skulle sannolikheten kanske ses som försumbar, till och med lite löjeväckande. Efter 2001 är läget annorlunda i och med vetenskap om att människor ibland styr in plan i byggnader med flit. Vad jag vill redovisa med detta exempel är inte primärt att det därför är dumt att bygga kärnkraftverk, utan hur svårt det är att göra korrekta långsiktiga riskbedömningar när sannolikheten varierar med olika förutsättningar. De som beslutar om nya kärnkraftverk skall vi alltså ålägga krav på att beakta alla variationer och alla risker, d v s gällande drift, avveckling, förvar, möjligheten till kärnvapen, etc. En sådan riskbedömning är nära nog omöjlig att göra.

Kärnkraftens tidsaspekt medför att det inte bara vi och våra barn eller ens barnbarn som skall leva med dessa beslut. Det är en fruktansvärt lång rad av generationer de 100 000 år det enligt Svensk Kärnbränslehantering AB tar innan avfallet avklingat till en ofarlig nivå. Senaste istiden slutade för 10 000 år sedan. De äldsta kända grottmålningarna är 100 000 år gamla. Är de som beslutar om kärnkraften på det klara med detta ansvar, och oavsett: hur kan vi låta någon påta sig det?

Kärnkraftens risker är unika, i och med dess extrema möjliga konsekvenser och oöverskådliga tidsaspekter. Riskhantering bygger på bedömningar av sannolikhet och konsekvens. För att bedöma båda parametrarna behövs något mått av belägg. Vetenskap kräver visshet och visshet kräver empiriska erfarenheter. Men vissa erfarenheter, som en diger databas av inträffade kärnkraftverkshaverier, vill vi helt enkelt inte ha. Då måste vi istället för att värdera sannolikhet och konsekvens

tillämpa principer om att försiktighet skall råda. Försiktighetsprincipen finns inskriven i svenska Miljöbalken, sannolikt i den finska motsvarigheten, samt i fördrag från EU och är bland annat tänkt att användas för att förbjuda en företeelse som kan ha potentiellt skadliga effekter och en bedömning inte gör det möjligt att fastställa risken med tillräcklig säkerhet. Försiktighetsprincipen säger oss att kärnkraft måste anses som farlig. I och med att vi rimligen inte kan överskåda dess möjliga konsekvenser under aktuella tidsrymder bör försiktighetsprincipen tolkas så att kärnkraften därför i praktiken är omöjlig att använda, även innan tillräckligt många Tjernobyl och Fukushima har inträffat för att empiriskt bevisa dess farlighet. Kärnkraft kan på detta sätt tolkas som direkt olaglig.

Det finns en provokation i kärnkraft. Någon är villig att riskera så mycket av det som är mitt och mina barns, (och ditt och dina barns), och antingen ignorant eller okunnig, och i båda fallen oförmögen, att i praktiken helt och fullt ansvara för konsekvenserna. Att planera en så pass potentiellt livsfarlig anläggning som kärnkraftverket i Pyhäjoki, eller vilket kärnkraftverk som helst, är en aggressiv handling med ett inbakat hot om våld. I moralisk och även juridisk mening borde den därför kunna tolkas som direkt olaglig.

Undertecknad

Tomas Gustafsson

Boende och ägare av fastighet vid västerbottenskusten av Bottenviken.

Bygdeå

Sverige, Sweden